

FotoVidec

ÚNOR 2017
21. ročník
www.ifotovideo.cz

100 STRAN
89 Kč / 4,30

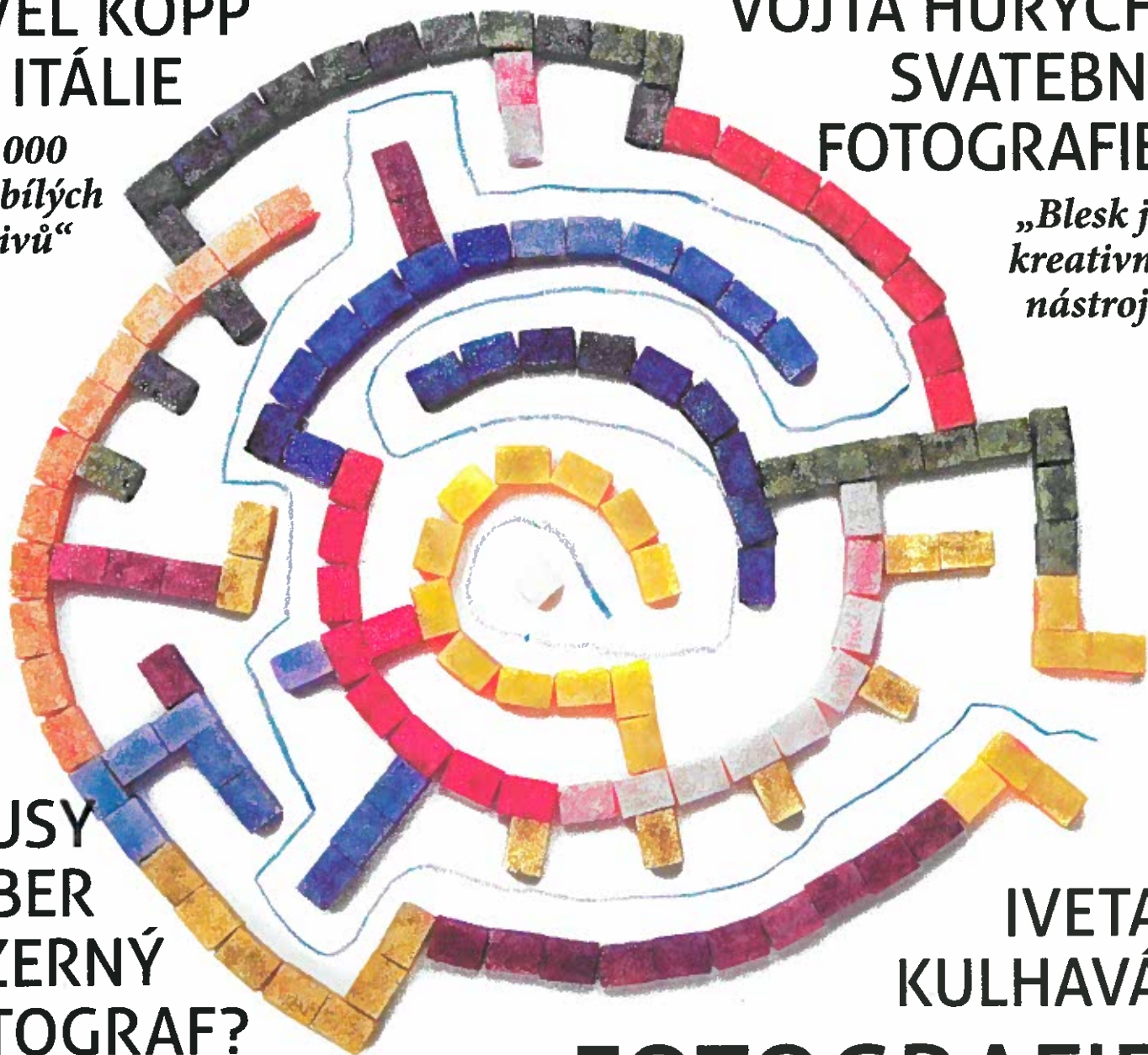
PAVEL KOPP
MÁ ITÁLIE

„...10 000
černobílých
negativů“

VOJTA HURYCH
SVATEBNÍ
FOTOGRAFIE

„Blesk je
kreativní
nástroj“

Foto: Iveta Kulhová

LOUSY
AUBER
MIZERNÝ
FOTOGRAF?

„Mně technika dokáže
skvěle inspirovat“

IVETA
KULHAVÁ

FOTOGRAFIE
A DĚTSKÝ SVĚT

„Prostor pro hravost a imaginaci“

9771213855008 02

PAVEL KOPP

Přinášíme vám unikátní rozhovor, který vznikl v Palermu 28. října 2016 při příležitosti otevření velké výstavy K a K: Dva pohledy na Itálii – sto let ve fotografii ve snímcích dvou Čechů. Fotografa Pavla Koppa se ptaly studentky Francouzského lycea v Praze Julie Králová, vnučka Pavla Koppa, a Sofie Bednářová.

Text: JULIE KRÁLOVÁ a SOFIE BEDNÁŘOVÁ, foto: PAVEL KOPP, www.pavelkopp.eu, ing.kopp.pavel@gmail.com

Krátký - 1897, Venezia, hudebníci na gondole

Kopp - 1975, Milano, Via Torino

Julie: Pamatuješ si, kdy jsi udělal svou první fotografii?

Ano, bylo to asi v deseti letech na fotoaparát Pionýr. Ten byl bakelitový s čočkou z baterky, ale něco tam bylo. Byli jsme s mojí sestrou Maruškou na prázdninách.

Julie: Co jsi fotil?

Fotil jsem sestru někde u vody.

Julie: Máš tu fotografii ještě dnes?

To víš, že ne, to je snad už sto let.

Julie: Kdy jsi zjistil, že tě fotografování baví?

To jsem zjistil až na vysoké škole, kdy jsem si koupil pořádný foťák, to tehdy byla Praktika, jednoduká zrcadlovka, dobrý německý foťák. Na tu jsem zpočátku fotil hlavně v Itálii, než jsem si koupil svoji Leicu. Na vysoké škole jsem začal s focením, protože jsme tam měli předmět fotografie. To bylo na VŠ elektrotechnické, specializace rozhlas, film, televize, kde byla součástí právě fotografie, takže tam jsem se to všechno naučil.

Všechny moje fotky, co zde vidíš, byly dělány v temné komoře, žádná digitální technologie. A to jsem se musel naučit, bylo to velmi složité. Nejdříve bylo potřeba udělat negativ, vyvolat jej, ustálit a potom se dělaly fotografie pod zvětšovačkem. Mám ho ještě schovaný na půdě.

Julie: Kolik fotografií máš celkem?

Záleží na tom jakých. Fotky klasicky dělané na kinofilm, vyvolávané v temné komoře – z Itálie jsem jich přivezl deset tisíc černobílých negativů a jednou tolik mám z domova. Dnes ovšem fotím i na digitál, což je úžasné v tom, že člověk vidí hned výsledek a nemusí čekat, až fotku vyvolá

a zvětší. Tenkrát to bylo o tom, zda se to povede, a to jsi viděla, až když jsi fotku vyvolala. To mohlo trvat pěkně dlouho. Dnes cvakneš a vidíš. Můžeš ji i smazat. Dělán dnes tedy i digitální fotky a těch mám asi pět tisíc.

Sofie: Měl jste nebo máte nějaký svůj vzor?

Ano, samozřejmě, já fotím živou fotografii, dnes se jí říká street foto. Zajímá mě, jak se lidé chovají k sobě, a na ulici je nejvíce možností. Tento typ fotografie dělala řada slavných fotografů. Mě nejvíce zaujal Henri Cartier-Bresson, Francouz, slavný fotograf, jehož fotky jsou nádherné.

Sofie: Takže fotografie bez živých objektů vás nezajímají?

Taky, pokud mě někdo požádá, abych mu udělal dokumentaci. Nejvíce mě ale zajímá fotka,

kde jsou nějakí lidé, protože tam mohou příběh. Na statické fotce krajiny nebo zát jaký příběh těžko vymyslíš.

Julie: Můžeš mi poradit, co všechno mohu z fotografie vyčíst?

Přátelil jsem se s panem Josefem Sudkem, nou osobou, naším slavným fotografem rý fotil jednak zátiší, ale třeba i Prahu a z v 80 letech... Když jsem k němu přišel do at jako mladý elév, ptal jsem se ho, jak má vy správná fotka. On mi na to řekl: „Správná musí mít něco za rohem.“ Což se dá vysvětl že musí mít nějaký příběh, který si divák interpretovat, jak chce. A to je na tom to l Protože ty si můžeš z té fotografie vyčíst příběh podle svých životních zkušeností a Sofie si zase vyčte svůj podle jejích zkušeností. Tím se stáváš spoluautorem té fotografie, p že si ji vytváříš a přetváříš sama.

Krátký - 1897, Verona

Kopp - 1975, Gargano, Vieste

Krátký - 1897, Padova, Basilica S. Giustina

Kopp - 1975, Neapol, Piazza Dante

Sofie: V době, kdy jste začínal fotografovat, ještě digitální fotoaparáty nebyly, jakým aparátem jste fotografoval?

Já jsem fotil aparátem Leica M5, je to těžký foták, ale úžasný, má bezvadnou optiku, takže se dá dobře zaostřit a dodnes funguje. Každopádně měl nevýhody klasické fotografie, musela jsi založit film s 36 obrázky, chodila jsi po ulici, za deset minut jsi měla 36 snímků vyfoce-ných, takže znovu založit film, pak se musel ten film vyvolat atd. Bylo to pomalé, ale fotky jsou velmi kvalitní z hlediska techniky.

Sofie: Myslíte si, že fotografie na papíru má budoucnost?

Samozřejmě, dnes je inflace fotografie, každý fotí tisíce fotek na digitál a většinou ty fotografie za moc nestojí. Když už nějaká za něco stojí, je potřeba ji nechat udělat na papír a třeba si

ji pověsit doma nebo ji někomu darovat. Nebo si ji dát do alba. Důležité také je, že fotografie sama o sobě je vlastně výtvarné dílo. Když ji máš pouze v počítači nebo v telefonu, tak to je jen fotka.

Sofie: Jak se stalo, že jste začal své fotografie vystavovat?

Když jsem přijel ze svého prvního pobytu v Itálii s dcerou Klárou, to bylo někdy v polo-vině 70. let, přivezl jsem si deset tisíc negativů. Několik přátel-novinářů mě požádalo, abych jim nějaké fotografie udělal na téma Itálie. Například Radek John, známý novinář, mě tehdy odvedl do Mladého světa, což byl zajímavý časopis pro mládež. Tam mi vyšly první fotografie s komentářem, pak proběhlo pár výstav a vyšla knížka s mými fotografiemi italského básníka Sandra Penny Zvláštní radost žít (italsky La strana gioia di vivere) a k tomu si v nakladatelství

Československý spisovatel vybralo pár fotek. Jsem rád, že tam jsou, ta knížka je samozřejmě dodnes k dispozici. Když jsem potom udělal těch fotek více a vyšla druhá knížka, tak mi říkali v Československém spisovateli, zda si nechci u nich udělat nějakou výstavu. Udělali jsme ji, přišlo tam pár lidí z časopisů a galerií a ti mi pak navrhli, abych udělal výstavu i u nich.

Julie: Kolikátá v pořadí je to výstava tvých fotografií?

Nedávno jsem to počítal, a když se podíváš na moje webové stránky www.pavelkopp.eu, napočítáš jich asi 32, takže tato je 33.

Julie: Stále se věnuješ umělecké fotografii?

Jak vidíš, fotím. Dnes jsem chodil po Palermu a myslím, že jsem udělal dost zajímavých fotek z tamních trhů, tam to žije.

Sofie: Jak fotografujete? Jdete po ulici, a když vidíte zajímavý moment, vytáhnete fotoaparát? Nebo jdete na místa, kde je živo a „jen“ se rozhlédnete po vhodném objektu?

Asi obojí... Když chceš udělat momentky, nejsou to aranžované fotografie, jsou to živé fotky, musíš po ulici jít už s foťákem v ruce, protože to jsou vteřiny, které musíš zachytit. Většinou to dělám tak, že jdu na zajímavé místo a tam čekám na zajímavé situace. Mohu také přijít na zajímavé místo, kde je krásné pozadí, třeba ke katedrále, kde je nějaký zajímavý plakát s mladou manekýnou, a počkám, až tam jde stará babka s holí, a už je to zajímavé, protože je to kontrast.

Krátký - 1897, Neapol, Piazza del Martiri

Kopp - 1975, Milano, Via Meravigli

Julie: Nosiš fotoaparát stále u sebe?

Dnes ano, protože jsem zjistil, že se dá kvalitně fotografovat i na mobil, tedy docela kvalitně. Není to na velké zvětšování, ale jsou z toho hezké fotky. A mobil má téměř každý u sebe stále.

Ale když někam jdu a vim, že budu mít čas fotit, tak si vezmu samozřejmě i pořádný foťák.

Sofie: Čím je způsobeno, že nejvíce vašich fotografií vzniklo v Itálii? Čím

vás tato země přitahuje?

Asi mě přitahuje tím, že jsme rodina, která pochází z Itálie. Víme, že r. 1520 přišli moji předkové na Hory Matky Boží na Šumavě, kde se otevíraly zlaté doly. Místní lidé se báli jít pracovat pod zem,

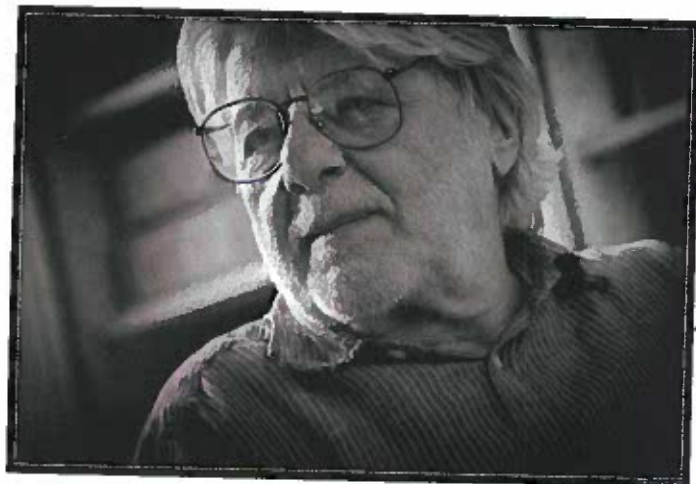

K&K

DVA POHLEDY NA ITÁLIÍ – STO LET FOTOGRAFIE V ZÁBĚRECH DVOU ČESKÝCH FOTOGRAFŮ

Dva pohledy na Itálii, které má tu čest prezentovat CRAF (Centrum výzkumu a archivace fotografií), jsou od autorů Františka Krátkého (1851 - 1924) a Pavla Koppa (1940). S odstupem téměř jednoho století nám umožňují zajímavou konfrontaci jak lidskou, tak i uměleckou, a sice v interpretaci italského teritoria i společnosti. Spojení podobných subjektů nás nutí přemýšlet o vizuálních konstantách našich gest a našeho chování v průběhu času. Krátký, významný fotograf a malíř z Kolína, vytvářel a řadu K&K prodával tisíce stereoskopických i běžných snímků na fotografickém papíře i na skle. Stereosnímky při pozorování ve zvláštní prohlížeče umožnily získat prostorový efekt. Fotografie, určené především pro kulturní potěšení rodin, byly výsledkem Krátkého sugestivních cest do celé Evropy. V roce 1897 Krátký vytvořil reportáž o Itálii. Kromě Říma navštívil Neapol, Florencii, Pisu, Janov, Turín, Miláno, Veronu, Gardu, Padovu, Benátky a Dalmacii. Po návratu do Kolína přidal k některým zernobilým stereosnímům jemně ruční vybarvení, stále transparentní, čímž zvýšil jejich hodnotu. Svěžešť původních barev se uchovávala dodnes. Cenné Krátkého desky byly opatřovány v rodině Pavla Scheuflera, fotografa a známého českého historika fotografie. V jeho archivu, založeném zásluhou jeho dědečka již ve 20. letech minulého století, je dnes impozantní sbírka záběrů z celého světa, z toho polovina je věnována České republice a jejímu hlavnímu městu. Sbírkou čítající na 30 000 položek Pavel Scheufler s manželkou postupně digitalizuje a prezentoval ji ve 40 knihách a na 60 vystavách. K výběru 40 italských záběrů od Františka Krátkého jsme přidali stejný počet snímků, které v 70. a 80. letech minulého století pořídil Pavel Kopp (1940). Po studiu ČVUT v Praze hodně cestoval po Itálii, odkud pochází jeho vzdálení předkové, a jako člen Čs. Obchodního oddělení v Miláně zde vystavil v r. 1975 první sérii svých ITALSKÝCH OKAMŽIKŮ. V jeho záběrech poznáváme cit pro Itálii, společně s kritickým přístupem a lehkou ironií, která je typická pro středoevropskou kulturu. V roce 1983 pak vystavoval své fotografie v Praze, některé také s českým hercem a Josefem Sudkem - symbolem české fotografie, a s proslulou historičkou Annou Fárovou, která světu ukázala to nejdůležitější z české fotografie. Pavel Kopp se spřátelil také s českým hercem a spisovatelem Miroslavem Horníčkem, se kterým pak vydal fotoknihu Chvilky s Itálií. V letech 1990 - 1994 působil jako diplomatický rada v Římě a po rozdělení Československa i jako titulář velvyslanectví nově vzniklého státu. Převážně používá fotoaparát Leica, nikdy nebyl profesionálním fotografem. Jeho fotografie jsou uloženy v archivu CRAF a českém Muzeu fotografie a moderních obrazových medií.

Cesare Colombo

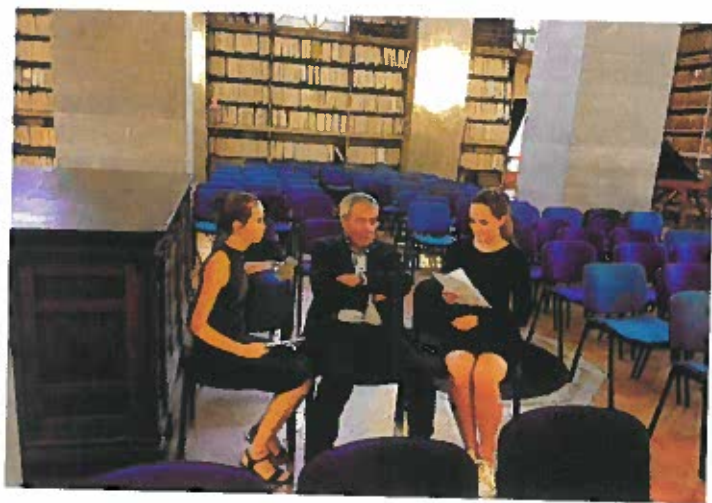
CESARE COLOMBO (1935) se již téměř 50 let zabývá fotografií a obecně i vizuální komunikací. Vedle fotografování architektury, průmyslových reportáží a ilustračních fotografií pro časopisy se zabývá také výzkumem historických fotografií.

V jeho díle převažuje zájem o člověka jako dynamického objektu snímků, ale také symbolu současných sociálních podmínek. Jeho významnou prací je antologie Milano veduta interna (Vnitřní pohled na Miláno) Alinari 1990. Později byla kompletní přehlídka jeho fotografií zahrnuta do fotografické publikace Life Size, Photos 1956-2006 Imagna 2009 s textem Giovanni Calvenzi.

V roce 2004 sestavil pro vydavatelství Agora antologii Lo sguardo critico. Cultura e fotografia in Italia 1943-68. (Kritický pohled. Kultura a fotografie v Itálii 1943-68).

V rámci svého výzkumu sestavil fotoknihy a výstavy pro různé vydavatele a veřejné instituce, například L'uomo a due ruote (1987) (Člověk na dvou kolech); Tra sogno e bisogno (Mezi snem a potřebou) a Occhio al cibo (Zaměřeno na potraviny) Coop (1985 a 1990); Scritto con la luce (Psáno světlem) pro Electa (1987); La fabbrica di immagini (Továrna na snímky) pro Alinari (1988); Un paese unico. Italia, fotografie 1900-2000 (Jedinečná země. Itálie, fotografie 1900-2000) Alinari; Ferrania. Storie e figure di cinema e fotografia (Příběhy a postavy z filmů a fotografií) (De Agostini, 2004); Anni Cinquanta. La Fotografia (Padesátá léta. Fotografie) (Artificio-Skirà, 2005); Cento anni di imprese (Sto let podnikání) (Alinari 24 Ore Cultura, 2010).

V roce 2012 vyšla další jeho fotopublikace o městě Miláně, Ingresso libero (Vstup volný), a to péčí Giovanni Calvenzi v edici "Grandi Autori della Fotografia Contemporanea" (Velcí autoři současné fotografie) společně s výstavou pořádanou FIAF (Federazione Italiana Associazioni Fotografiche).

K&K

František Krátký
Pavel Kopp

Il Comune di Palermo - Assessorato alla Cultura è lieto di invitare all'inaugurazione della mostra fotografica

K&K
DUE SGUARDI SULL'ITALIA - UN SECOLO DI
FOTOGRAFIA TRA LE IMMAGINI DI DUE BOEMI

Inaugurazione: venerdì 28 ottobre 2016 alle ore 18,00

Archivio Storico Comunale, via Moqueda 157, 90133 Palermo

Data della mostra: 26 ottobre - 18 novembre 2016

Aperlo da lunedì a venerdì dalle 9.00 alle 13.00.
Martedì anche dalle 15.30 alle 17.30.
Da venerdì 28 alla domenica 30 ottobre la Mostra sarà visibile in concomitanza con la Manifestazione "LE VIE DEI TESORI" negli orari 10.00 - 18.00.
Telefono +39 091 7622678 - www.comune.palermo.it

Partners: **RUNCZECH** **PRAGUE**

fotek vloni právě v Mariánských Lázních, ředitel Bartoš mě požádal, zda bych nenafotil jejich město, jak ho vidím já. Chodil jsem tedy po Mariánkách a bude z toho docela velká výstava v Mariánských Lázních v městském muzeu příští rok v dubnu.

Děkujeme za rozhovor. *

protože to byli zemědělci, tak král Ludvík Jagellonský pozval zlatokopy z Itálie (tehdy severní Itálie patřila k českému království). Přišlo několik desítek italských rodin, místní neuměli italsky a jména byla nesrozumitelná, tak jim říkali Zlatokopové, následně jen Kopové, a faráři, kteří zapisovali do matriky, začali psát Koppové se dvěma p.

Sofie: Jste diplomat, nejste profesionální fotograf, není to škoda?

Já už bohužel nejsem diplomat, ale byla to krásná epizoda v mém životě. Dnes prodávám italská vína. Škoda to není, protože fotografie tě neuživí. To bys musela dělat reklamu, reklamní fotky, takzvanou „chlebařinu“. A to se mi nelíbí, nemám na to náladu. Já dělám volnou tvorbu a jsem svobodný, fotím,

co se mi líbí, ne co si objedná nějaká firma. Jsem spokojený. Jednu svou fotku jsem na aukci nedávno prodal za 4000 korun. Jinak jsou to spíše jen vydaje, v případě této výstavy třeba tisk pozvánek, letenka, hotel, ale příjmy minimální.

Julie: Máš nějaké fotografické plány do budoucna?

Ano, kupodivu, na stará kolena mě začali žádat o další věci, například teď jsem byl dvakrát na týden v Mariánských Lázních, což je krásné město. Má genius loci a ředitel muzea pan Bartoš mě požádal, abych mu nafotil město, jelikož se mu líbila kniha... O tom jsme nemluvili, ale asi znáte moji knihu Chvilky s Itálií, tam je právě italská ulice. A jelikož jsem měl výstavu těchto

